

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
Fidesz - Magyar Polgári Szövetség
Képviselőcsoportja

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: K/1164

Érkezett: 2006 OKT 30.

Írásbeli kérdés

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

"Utcára kerülnek a nemzet napszámosai – avagy valójában hány pedagógust, szociális munkást, egészségügyi szakdolgozót kell az intézményfenntartóknak elbocsátaniuk?" címmel a Házszabály 91. §-a alapján kérdést kívánok benyújtani Kiss Péter szociális és munkaügyi miniszter úrhoz.

A kérdésre a választ írásban kérem.

Tisztelt Miniszter Úr!

Az írott és az elektronikus sajtóban úgy röpködnek az elbocsátásokról megszólaltatott számok és a megmaradók bértarifáinak átalakításáról szóló tárcaközi elképzelések, mintha nem is emberi sorsokról döntenének, hanem közgazdaságitag rendeznék a tartozik-követel rovatokat.

Mérhetetlen cinizmusra vall, hogy a minisztériumok felsővezetői nap mint nap egymástól eltérő számokat és ágazati bértáblázatokat lebegtetnek. Ezt a megközelítést erősíti, hogy a közelmúltban elfogadott közszolgálati törvénymódosítások erősítik az elbocsátási hullámot. Az intézményvezetők kompetenciájába helyezik a döntési jogkört, és ezzel a felelősséget is áthárítják. Arról azonban megfélemlenek, hogy különösen a vidéki Magyarország munkaerőpiacán egyre szűkülnek az elhelyezkedési lehetőségek.

Önök váltig azt hangoztatják, hogy a felszabaduló munkaerőnek át kell képeznie magát. Ugyanúgy tudják, mint mi, hogy minden elbocsátott pedagógusból, egészségügyi dolgozóból, és szociális munkásból nem lehet mosóporügynök vagy biztosítási üzletkötő.

A sajtóban megszólaltatott létszámleépítések egzisztenciális csődhelyzetet is teremtenek ezeknek a családoknak az életében. A magyar lakossághoz kihelyezett hitelállomány olyan mértékű eladósodottságot teremtett, amelynek kezelésére egy szociális érzékeny kormány kötelezettséget kellene, hogy vállaljon.

A bizonytalanságot erősíti, hogy a tantestületekben, a nővérszobákban és az önkormányzatok által fenntartott szociális intézményekben a régi bevált suttogó propaganda terjeszti az elbocsátandók feketelistáját.

Tisztelt Miniszter Úr!

Készült-e felmérés és háttérszámítás az elbocsátandók létszámáról, korösszetételéről és az így utcára kerülő munkaerő újrafoglalkoztatásának perspektívájáról? Ha ilyen nem készült az egyértelműen azt bizonyítja, hogy a kormányzat magára hagyja a munkanélkülivé vált embereket. Számoltak-e újabb elbocsátási hullámmal a konvergencia program keretében? A demográfiai válság alapján mit terveznek a munkaerőpiac bővítése érdekében, hogy az egy aktív korú foglalkoztatottra jutó eltartottak száma csökkenjen?

Várom válaszát.

Budapest, 2006. október 27.

dr. Szabó Erika
Fidesz – Magyar Polgári Szövetség